

Άγιον Όρος: Οι Άγιοι χωρίς μάσκα (Θέμος Κορνάρος)

- ☒ «Τώρα γυρίζει ο Σπύρος. Κι είναι λαχανιασμένος σα να τον κυνηγούσανε.
-Βρε! Σας έσβυσε η φωτιά! Κι εγώ είμαι ξεπαγιασμένος.
Σκαλίζει τη στάχτη τρέμοντας. Ο ίγγορ ξαναπιάνει τα ντενεκέδια του και κοιτάζει αλλού. Δε θέλει να τόνε δούνε κι άλλοι κλαμένο.
-Πού ήσουνα Σπύρο μ' αυτή την παγωνιά; ρωτώ.
Μα ο Σπύρος είν' ανήσυχος. Δεν απαντάει, τρέχει κοντά στον Σαμιώτη.
- Άντε Γιάννη, ξύπνα. Τάσο ξύπνιος είσαι και συ; Αύριο δεν έχει δουλειά!...
- Τι τρέχει ρε; νυσταμένα ρωτά ο Μήτσος ο Θασώτης από μια γωνιά.
- Όλους στο λαιμό μου σας πήρα! Ξαναλέει. Μα δε βαριέσαι! Χαρά στη δουλειά!...
- Τι έχεις μωρέ; Μας έσκασες που να σε πάρουνε οι διαόλοι στο κάτω-κάτω!...
Ο Σαμιώτης ανυπομονεί. Όλοι έχουντε τώρα ξετυλιχτεί απ' τα κουρέλια τους και περιμένουντε. Το λυχνάρι φωτίζει με τ' αδύναμο φως, κεφάλια αναμαλλιασμένα, μούτρα αναιμικά, κορμιά που ξεπροβάλλουντε από σωρούς σκουπίδια και κουρελόπανα.
Ο Σπύρος κάτι διηγιέται, βιαστικά, ανάκατα, μπερδεμένα. Τ' αφτί μας όμως είναι στεμένο! Κοσκινίζει, ξανακοσκινίζει, ό,τι παίρνει, ξεμπερδεύει τα μπερδεμένα και στο μυαλό κατασταλάζει τούτο το νόημα: ο Σπύρος πήγε να παρακαλέσει τον καπετάνιο του καραβιού που 'τανε στην παραλία, να τον πάρει πλήρωμα. Μα δεν ήταν εμπορικό.
- Γυναίκες μισόγυμνες γλεντούσαν μέσα. Κι ήταν εκεί κι ο Ανατόλιος ο Οικονόμος μας κι ο Ανανίας ο Κουτλουμουσιάνος και δυο τρεις άλλοι καλόγεροι μεθυσμένοι! Αυτό καταστάλαξε στο μυαλό μου, απ' όσα λέει ο Σπύρος ο Κουμπής απ' τη Σαμαρίνα.
Έτσι μαθαίνω τούτη τη στιγμή, πως για να μη λερωθεί η «Άγια Γη», έχουν εφευρεθεί τα πλωτά πορνεία!».
- Απόσπασμα από το βιβλίο «Άγιον Όρος - Οι Άγιοι χωρίς μάσκα».
- Ο Θέμος Κορνάρος έγραψε το βιβλίο «Άγιον Όρος - Οι Άγιοι χωρίς μάσκα» με βάση τις εμπειρίες που απέκτησε σαν εργάτης στα μοναστήρια. Το βιβλίο βγήκε το 1933 αλλά πολύ σύντομα απαγορεύτηκε. Η τελευταία του έκδοση έγινε μετά τη μεταπολίτευση, αλλά σήμερα είναι εξαντλημένο και δυσεύρετο. Το βιβλίο του Κορνάρου δεν έχει να κάνει τίποτε με τα θεία και τη θρησκεία. Ο συγγραφέας δεν

θίγει καθόλου τέτοια ζητήματα. Εικονίζει μόνο πιστά μια κατάσταση, όπως την είδε αυτός, δουλεύοντας σαν απλός εργάτης στο Άγιον Όρος. Όσοι ενδιαφέρονται λοιπόν πραγματικά για τη θρησκεία και για τα θεία, αντί να ζητήσουν την κεφαλήν του Κορνάρου επί πίνακι, θα 'πρεπε να εξακριβώσουν τις καταγγελίες του και ν' ασκήσουν αυστηρό έλεγχο εκεί που πρέπει.

Λήψη αρχείου (284 KB)

